

„Tehwijās“ feletons.

Nr. 31.

Trešchdeen, 29. juliĵā.

1892.

Melaimigā daņu karaleene Karolina Matilde.

Wešturigs romāns no Friedricha Jansonā. Latwiski no Kahrĵka-Seedaišĵa.

(Turpinājums.)

Sērs Arturs Robinšons bij išlaĵjis Bilowā weštules un apmeerināts palozija galwū.

„Tahdejādi māns zekofĵanas noluhĵs tad buhtu fafneegĵs,“ wiņšĵ faĵija, faferdāms glahĵi.

„Kad Juhš domājat aišĵetot?“ Bilowš prašĵija.

„Rihtu agri, un turklaht ešmu nodomājis šĵoreiš braukt zaur Sineburgu.“

„Waj ari šĵoreiš Juhš zekofat tā frantšĵu tirgotājs?“

„Sefendorfa kungs man to eeteiza; bet tomehr es braukšĵu weens patš fawos pašĵa ratos, lai man uš zekā newajādsetu kawetees.“

„Pirms Juhš aišĵetotat uš Angliju, es wehlreis gribetu ar Jums fa-tiĵtees,“ barons Bilowš turpināja; „mums buhtu par leelu apmeerināšĵanu finat, tā Juhš dabujušĵi weštuli preekšĵ angĵu karākā un tā karaleene ar muhšū norunu ir meerā. Bet uš Altonu Juhš nedrihĵstat wairs nahĵt atpakat, tadēht man wajādšs Jums pušĵelā braukt pretim. Starp Harburgu un Zelli Zahrendorfāš mešĵā atrodas weentuliga weefniza, ko ari fauz par Zahrendorfu. No šĵis deenas par šĵšĵām deenam es tur aišbraukšĵu un tad pee weefnizāš faimneeka apjautāšĵos, waj pee wiņa neusturās kahds zekineeks, ar ko waru pakawet laiku. Ja Juhš tad tur wehl nebušfat, tad es usgai-dišĵu; un Juhš darat tāpat, kad nonahĵat par mani agrati. No šĵeegeem tur mums naw jabaidas, jo šĵint mahĵā tikaĵ reti kahds zekineeks apstahĵas. Kad tad Juhš mani warat pahreleezinat, tā wišs, ko mehš prasam, ir notizis, tad mehš zik til ahtri eefšĵĵiams faĵatawošimees, tā pehĵ Juhšū atpakat-greesĵānās warām fertees pee šobeneem.“

„Un tad ar to muhšū faruna beidšas?“ lords, tā jau parāsts, meerigi jautāja, peešeldamees no fehdeĵka.

„Mums wairat naw nelas ko faĵit,“ Bilowš atteiza. „Es justos ųoti pagodināts, ja drihĵstietu Juhš šĵowakar faukt par fauwū weefi; bet apstahĵti, deemšĵehl, man to aišleedš. Tomehr zeru, tā man wehĵaku buhš atĵadijums, Jums pateiĵtees par Juhšū uštizibu un duhšĵibu.“

„Es meĵleju pateizibu tikaĵ eefšĵ tam, tā muhšū darbs išĵotos,“ lords faĵija, abeem kungeem fneegdāms roku uš atwadāšĵanos. „Lai Deews dotu, tā šĵis zeribas peepilditos! Norunatā deenā es Zahrendorfā buhšĵu, ja kahds nezerets nelaimes ĵadijums mani no tam neatturēs.“

„No tahĵa ĵadijuma lai Deews Juhš un muhš pašārgā,“ barons atteiza, atwehrdāms šĵepenās durwis. „Efat ušmanigi un greesĵat zeku kapteinam, ja Jums atĵadas ar wiņu faštāptees.“

Wini išnahĵa šĵaurā, semā ĵangi, kuru wahĵi apĵaišmoja maš wehĵ-

lukturits. Rahdu gabalinu pa to gahjuſchi, wini fatika wezo kambarfulaini, kas lehni atwehbra maſos wahrtinus, zaur kureem wini nokluwa uſ eelu.

Pa tam bij palizis jau tumſchs. ſchini maſ apdſihwotaja eela dedſa tikai weens wehlukturis. Stiprs wehſſch puhta gar retajeem nameem.

Lordſ zeeti eetinàs ſawâ mehteli un uſwilla zepuri dſiki uſ azim. Zelu uſ weefnizu winſch atrada ari tumſâ, bet winſch palika nemeerigs, kad aiſ fewis iſdſirdeja fokus.

Palika winſch ſtahwam, tad ari ſoti wairs nebij dſirdami; kad winſch gahja tahtaſ, tad iſlikàs, ka winam atkal kaſds ſekotu. Winſch noſrata, ka kaſds winu apwaktè.

Œelas ſtuhrî winſch peepeſchi greeſàs atpaſat un ſleibſàs aſtri pretim ſawam ſpeegam, rokâ turedamſ ſchlehpû. Drihſ taſ panahza kaſdu garu, wahju ſtahwu, kuru winſch tumſâ newareja paſiht.

„Kapehſ Zuhſ manim ſekojat?“ winſch duſmigi praſija.

„Œs waru eet, kurrp man tihtaſ,“ winam tika ſpihtigi atteiktſ.

„Ne wiſur un katra laika!“ lordſ atteiza un ar ſpehzigu ſiteenu noſteeba pee ſemes ſweſcho wihrû. Zo padarijſ winſch ſleibſàs projam un pehſ puſtundas gandrihſ beſ elpaſ nonahza weefniſâ.

Sams winu ſagaidija ar nopeetnu ſeju.

„Danu ofizeeris, kaſ toreis bij Zelle, ir ari ſchè, milord,“ winſch ſazija, nonemdams ſawam kungam mehteli un zepuri. „Preekſch weenas ſtundas winſch bij apakſchâ ehdamâ ſahlè. Weefniſneekſ ſata, ka winſch eſot pehſ Zums apjautajeſ.“

„Un ko weefniſneekſ winam atbildejis?“ ſèrs Arturs Robinſons praſija nemeerigi.

„Winſch eſot atteizis, ka winſch nepaſihtot neweena anglu lorda; ziſ winſch ſinot, tad Zuhſ eſot kaſds frantſchu tirgotajſ, kam ſchè un Franziâ dariſchanas.“

„Waj winſch tewi redſeja?“

„Domaju ka nè, bet es winu redſeju zaur glaſſchu durwim un neſinu, waj winſch wehl tagad neſeſſch ehdamâ ſahlè.“

„Tad es ſawâ iſtabâ ehdiſchu wakarinas,“ lordſ pehſ ihſas apdomaſchanàs ſazija. „Gahdâ, ka rihtu gaiſmai auſtot man rati uſ braukſchanu gatawi. Mehſ nemſim paſta ſirguſ uſ ſineburgu. Apſkatees ari piſtoles; warbuht, ka ſchini zekojumâ mums tâs buhſ wajadſigas.“

Sams palozija galwu un, ne wahrda neſazijis, aiſgahja, nahſtamam rihtam apgahdat ſirguſ.

Beektà nodata.

Kad Marija atſtahja brihwunga ſon Bilowa namu, tad jau metàs ſtipri tumſchs. Tani paſchâ brihdi ari juſtizrahtam Œeſeram eegadijâs eet garam ſchim namam. Uzmirkli winſch atradàs meitenei blaſam. Uſ wina ſweizinajumu wina it auſſti atbildeja.

„Zuhſ eſat weeni, zeenitâ jaunkundſe,“ winſch ſazija; „Zuhſ man atwehſat, ka es Zuhſ pawadu. Pa ſchis pilſehtaſ eelam klejo daudſ un daſchadi rupji tehwini, kadehſ damat weenai te par daudſ bailigi.“

„Es nebihstos,“ Marija atteiza tahdâ balſi, no kuras winſch flaidri wareja nopraſt, ka ta newehlas wina pawadiſchanu; „lihds manâm mahjam naw tahtu.“

Justizrahts tomehr palika winai blakam.

„Waj Zuhſ peederat pee tâs partijâs, kura Bilowa namâ ſapulzejas?“ winſch gluhnedams jautaja.

Kad winſch domaja, ka ſchis jautajums iſbeedès meiteni, tad winſch maldijàs. Marija wina uſſkatiſija meerigi un droſchi.

„Kas tad ta ir par partiju, kas tur ſapulzejas?“ wina jautaja.

„Bah, Zuhſ to ſinat tiſ pat labi, tà es. Kad Zuhſ mani tur neefat redſejufchi, tad eemeſls meklejams tai apſtahlſi, ka es kalpoju ſ a w a i partijai.“

Marija ſaprata, ko winſch ar to gribeja teikt; wina bij ſadufmojuſees par ſawa pawadoma nekaunibu.

„Es no politikas neko neprotu,“ wina ſaſirdijufees ſazija; „tas ir wihru darbs, un zil es ſinu, tad Zuhſ eſat weens no teem uſzihtigatajeem.“

„Zuhſ negribat man atbildet, ſkaiſtà jaunkundſe —“

„Sinams, ka to negribu, jo es Zuhſu pawadiſchanas newehlos.“

Justizrahts uſ wina noſkatiſjâs, tà lapſa uſ ſawu upuri, kuzam ta uſgluhnè; wina ſeja bij tapuſi tumſchi ſarkana.

„Par ſcheem wahrdeem es uſ Zums nedufmojos,“ winſch teiza plezus weegli rauſtidams; „Zuhſ warbuht bihtatees, ka kapteins ſon Beringſkjelds netop greiſſirdigs, kad winſch mani redſ blakam ſawai bruhtei. Par to Zums naw ko baiditees; kapteins man wehl par to pateiſſees, ka apſargaju Zuhſ no eelas blandoneem.“

Te Marija eeraubſija kahtu jaunu ofiſzeeri, kas wineem tuwojâs. Schis bij winas mihtakais; bet winas pawadonis nekahdâ ſinâ nedrihtſteja dabut ſinat, kahtâ ſakara wina ſtahweja ar jauno ofiſzeeri. Geſers par ſcho noſlehpumu nebuhtu wis zeetis klufu, bet tuhlit to paſiſkojis winas tehwam un Beringſkjeldam.

„Mans kungs, es luhdsu, pawadat Zuhſ mani,“ wina uſrunaja ofiſzeeri, kas patlaban gribeja winai paet garam, ari domâs, lai paglabatu noſlehpumu. „Justizrahta kungs, es Zums pateizos par Zuhſu politiſko ſarumu, ar kuru warat zitas damas garlaidot.“

Geſers ar augſtprahtigu ſkateenu uſluhkoja ofiſzeeri.

„Zuhſ laikam eſat aiſmirufchi, kas es eſmu!“ winſch ſazija.

„Es to ſinu it labi, tapat ari ſinu, kas eſat bijufchi un par ko ſcho tituli dabufufchi,“ leitnantis atteiza. „Kad ſchi dama juhtas no Zums apgruhtinata, tad winai uſ tam buhs dibinati eemeſli; Zuhſ dſirdat, ka wina padodas manâ apſargafchanâ. Ur Deewu, kungs!“

Winſch peedahwaja ſawai lihgwai rolu un atgreesa justizrahtam muguru. Jaunais pahris ahtri aiſgabja.

„Es wina koti apbehdinaju, bet man nebij zita lihdselta, tà no wina atſwabinatees,“ Marija ahtri ſazija; „turklaht man wiſadâ ſinâ wajadſeja ar Dewi dabut iſrunatees, jo tas wehl ir jautajums, waj mehſ uſ preeſchu wairs redſamees. Beringſkjelds ir ſchè; wezaki man kauj iſwehletees, waj nu ar wina ſaderinatees, waj atklaht tehwa namu.“

„Tad eestim pee Taweem wezateem un fazifim wineem, ka nekahda zilwe-
ziga wara muhs wairs neſpehji ſchfirt,“ Eduards atteiza koti uſbudinatſ.
„Peefpeeft wini Dewi newar —“

„Nè, bet wini war mani iſgruht uſ eelaſ. Mums abeem naw lihdsjektu,
lai waretum paſchi nodibinat ſawu dſihwi.“

„Warbuht, ka Tawi wezafi mums doſ atkauju, kad wini redſèſ muhſu
zeeto apnemſchanòſ.“

„Nekad, Eduard! Ministeris Guldbergs ir ſpehzigs wihrs, winſch wehlaſ,
lai eſ teeku ſaprezinata ar Beringſkjeldu, un wina wehleſchanòſ ir maneem
wezateem pawehle. Bet warbuht, ka ſchis leetas iſgrofitòſ zitadi, ja Guld-
bergs tiftu gahſis —“

„Kluſi, eſ Dewi luhdſu.“

Wini abi apſkatijàſ wiſapſahet, wini atradàſ kahdà maſ apdſihwotà
eela, un neweens nebij wineem tuwumà, kaſ buhtu ſpehjis noſlauſiteeſ ſarunu.

„Man jarunà,“ Marija turpinaja; „muhſu laime waj nelatime no tam
atkaras. Kad Karolina Matilde nahtu atpaſat uſ trona, taſ wiſ paſhr-
grofitòſ un labotoſ; tad manam tehwan no waldbiſas nebuhtu nekàſ ko zeret,
un Tu atrastu draugu, kaſ Dewi ſpehzigi aiſſtahwetu.“

„Eſ neſinu, kuſſch man tahtòſ draugſ buhtu.“

„Eſ Dew to pateiſſchu, ja Tu man apſoleeſ peefleeteeſ karaleeneſ par-
tijai un wiſeem ſpehkeem ruhpeteeſ par winas leetu.“

„Waj Tu ari ſini, ko no manis praſi?“ winſch kawedameeſ jautaja.

„Sinams, ka eſ ſinu; bet ta ir taiſna leeta, Eduard, un pateeſſcham
naw nekahdòſ negodòſ, winas deht kerteeteeſ pee ſobena.“

„Eſ eſnu tagadejàſ waldbiſas ofiſzeeriſ!“

„Waj Giſtets, Kellers, Banners un manſ tehws nebij Strueneſ'a wal-
dibaſ ofiſzeeri? Walſſis kreetnakee wiſri griſ atkal karaleeni redſet uſ trona,
un Karolina Matilde ſaweem draugeem peenahzigi atlihdſinàſ.“

„Un kad ſchi leeta neiſdodàſ?“

„Wajaga nopeetnaſ duhſchàſ, tad ta iſdoſeeſ.“

Domigi winſch greeſa ſawas bahtſdaſ galuſ. Jaunàſ aſiniſ, kaſ karſii
tezeja wina dſihſlàſ, winam nekahwa ilgi un nopeetni apdomateeſ.

„Kaſ tad man jadara?“ winſch praſija.

„Schimbriſſcham wajaga meerigi nogaidit,“ Marija atteiza; „bet kad
karaleeneſ Karolinaſ Matildeſ draugi buhſ ſapulzejuſcheeſ uſ zihniſchanòſ,
tad griſu ari Dewi redſet ſtarp wineem. Waj Tu to apſoleeſ?“

„Eſ apſoloſ,“ winſch apnehmeeſ ſazija; „bet ari wehlaſ neaiſmirſii
ſcho ſtundu un nepahrmet man, ja iſnahtkumſ ir zitadſ, nekà mehſ to wehla-
meeſ. Un nu ſaki, kaſ iſdewiſaſ gadijumà buhtu manſ apſargatajaſ?“

„Baronſ ſon Bilowſ; wina meita ir mana uſtizamaſà draudſene.“

„Tà tad ari winſch peeder —“

„Nepehti tahtlaſ, paſaujeeſ uſ mani un zeeti klufu par to, ko Dew eſnu
fazijufi; weeneſ patſ nepahrdomatſ wahrdòſ iſſauktu muhſu nodomu!“

„Dabi, eſ Dew paſlauſſchu, Marija,“ winſch ſazija, ſmagi nopuhſ-
dameeſ; „apſolijumu eſ turu par ſwehtu leetu, uſ tam Tu wari paſauteeſ.

Bet kà stahw ar Tawu paschas leetu? Kad Tawi wezaki prafa no Tewis paklaufibu, tad wini ari ilgi nezeetis, ka Tu wineem pretojees, un no Beringfkjelda mehs newaram gaidit padofchanàs, winsch neatmetis fawu nodomu.“

„Ari mans nodoms paliks negrosams; kad mana beidsamà luhgščana netiks eevehrota, tad rihtu atstahšču fawu wezaku namu.“

„Un kurp Tu domà behgt?“

„Do wehl nesinu. Warbuht ka mehs abi ilgi neredsefimees; Tu jau fapratifi, ka es nedrihščefchu neweenam rahditees, ja paleeku fchè turumà. Bet es Tew raklišču, tiklihdj buhšču droščibà; tad nemehgini mani usmeklet, bet usgaidi meerigi, kà tàs leetas noraisfees. Waj tad es nu buhšču tahlumà, waj turumà, es Tew palikšču ustiziga un katru deenu luhgšču Deewu, lai winsch pahšfina muhfu pahrbauđišchanas laiku.“

„Bet nu, mihtakà, mums jafščiras,“ winsch fajija, „ja tas zitadi newar buht. Es sinu, ka buhtu weltigas puhles, Tewi no tam norumat, ko reis efi apnehmusees, un padoma nekahda es Tew newaru dot. Tew jau paschai jasin, waj apstahkli juhfu mahjàs Tewi fpeesch fpert tahdu pahrdrošču foli. Deenu un nakti es us Tewi domaschu; ja Tew manis wajađšigs, tad fauz mani, lai waru steigtees Tew palihgà.“

„Do es Tew apšolu,“ wina atteiza.

Patlaban wini atstahja garo tumšcho eelu, kur wini abi bij farunajuščees. „Bet kamehr es nesauzu, tik ilgi ari nenahž,“ Marija tad turpinaja. „Un neaifmirsi, ko Tew schini stundà efmu fajijuđi. Paglabà muhfu noslehpumu.“

Tagad wini stahweja tàs eelas stuhri, kurà dšihwoja Marijas wežai

„Rihtu ap eerasto laiku es eefchu juhfu namam garam,“ winsch aiskustinats fajija; „ja tad Tewi neredsešču pee loga, tad sinaschu, ka efi idarijuđi fawu apnemščanos.“

„Uđ redseščanos!“ Marija iščukšteja. „Tagad wairs tahlat nenahž man pakat un nahkofčhàs deenàs gaidi no manis wehštuli.“

Winsch noškatižàs Marijai pakat, kamehr wina bij eegahjuđi fawu wezaku namà, tad winsch dšiki un fahpigi nopuhšdamees, greesàs atpakat.

Waj fokū pagahjis, winsch redseja few pretim nahkam justizrahtu Geferu; winsch tuhlił noprata, ka fchis wihrs winam fekojis ar fpeega noluhku.

Eduards apdomajàs un ar waru apšpeeda usnahkufčhàs duřmas, lai Marijas noslehpums netaptu sinams.

„Wehlu laimes!“ Gefers sobojàs; „kahdas meitenes firdi uswaret — ir salbatam tikai neeka leeta, bet tà kà fchoreis, Zums gan wehl nekad nebuhs iřdewees.“

„Pateščam Zums taifniba,“ jaunais ofžeeris tapat sobodamees atteiza, „un par uswaru man japateizas weenigi Zums.“

„Nu, tamlihdšigus jokus jau drihř war eemahžitees, kad tikai beeschi apmekle teatri,“ justizrahts gluhnedams turpinaja.

„Ari par iřluhku tur war it brangi eemahžitees,“ Eduards winu pahřtrauja; „man leekas, Zums tanı sinà bijuščas kreetnas sekmes. Bet fakat man, kungs, ko Zuhš no manis gribat? Kahdas teefibas Zums ir, man fetot un manim usgluhnet?“

„Zums, jaunais zilvēks, man vajadzētu pateikties, ka es Zums fekoju, lai Zums dotu labu padomu,“ Gēfers atteiza, pēspēsdamees runat mihligā, uztizamā balsī. „Zuhfu tehvs bij mans draugs, tapehž es gar Zums interesejos. Zuhš efat ofizeeris — nekaujatees peerunatees —“

„Paglabajat šchos wahrđus pašči preefšch fewis, es no Zums padoma neprafu,“ Eduards winu pahrtrauzā; „es patš sinu fawus peenahkumus.“

„Tad jo labat; bet es to netizu. Tagad man atleekas Zums tikai pēsihmet, ka jaunā dama, kas pirmat isluhđsās Zuhfu apšardsību, ir kahda dragunu kapteina bruhte. Un kapteins šon Beringšfjelđs jokus neprot.“

„Kapehž Zuhš man to šafat?“ Eduards prašja, tikko wehl waređams fawalbit duřmas.

„Lai Zuhš isfargatu no mulkibam, kuras Zums waretu šoti šaitet!“

„Es Zums pateizos, bet nu deesgan; mana pazeetiba jau beidšas. Ne weenu reisi ween Zuhš efat nodarbojuřchees ar tahđām leetam, gar kurām Zums nebij dařas; bet pēe manis Zums tas neiřdofees.“

„Deitnanta kungs! šo Zuhš tur šahštāt tik brihniřčkigas leetas!“ justizrahts aiř duřmam řchařža, naidigi usluhđodams šawu wadoni. „Kad es šahđureiř žitadati nodarbořšchos gar Zuhju leetam, tad —“

„Tad gan deesgan nekreetnus melus isđomasāt; šenafais kambarřulainis to brangi prot.“

Pehž řcheem wahrđeem ofizeeris eegreesās kahđā řahneelinā.

„Lai tewi jupis parauj!“ justizrahts noruhža un šokojā lehni tahštāt. Pehž masa brihřča winřch apštahjās pēe kahđā masa namina, kura logi bij gairřči apgairřmoti. Šchē bij wina brahta řmeħde. Gēfers řabřirdeja řkanus, jautrus řmeeklus.

„Deekas, ka tur řwin kahđus řwehtkus,“ winřch noruhža, šobgaligi pašmeedamees. „Wehl naw řwehtřwafars un tomehr ahmuru řiteeni wairs naw đřirdami.“

Winřch peegahja pēe mahjas durwim, tās šahweju walā. Šmeħdē deřša tikai masa lampina, kas bij pakahrta pēe notwehpurřchās řeenas. No řmeħdes wareja eetikt đřihwojamā istabā un no tureenes justizrahtam atřkaneja pretim řmeekli; winřch řaneħma fawus řwahrkus, lai tos neapřmeħretu, un tad uř pirřřu galeem lihđā durwim tuwaf. Štabas durwis bij tikai pēewehřtas, tadehł justizrahts tām peelika auřt un klaufjās.

„Es jau weenumehr to eřmu wehlejees,“ winřch đřirdeja řakam řawa brahta rupjo balři; „kreetns un uřžihtigs wiħrs ir galwenakā leeta, un uřtizigs prahts Tew ari ir, Dietriki!“

„Šofija to šin it labi!“ kahđā otra rupja balři atteiza. „Es winai buhřču uřtizigs, kamehr đřihwořču, un behđas un ruhpes wina nekad neřdšās; to galiwo manas weřelās rokās.“

„Un Tewi, teht, meħs mihleřim un zeeniřim, kamehr tik Tu buhřt đřihws,“ kahđā řkafa meitenes balři pēemetinaja; „meħs nekad neaiřmirřim, ka mums Tew japateizas par muřřu laimi.“

Wiř durwim řmagi šoki bij đřirdami. Justizrahts newareja wairs ilgat palikt řawā weetā un uř eelu tikt ari tik ahtri wairs newareja; winam wadseja eet pa durwim eelřchā.

Wina preefſchâ tagad ſtahweja wina brahliſ, wihrs ar noſwehpufſchu feju, kuru eerobeſchoja ſprogaina bruhna pilnbahrſda. Bruhtes pahris fehdeja aiſ galba, uſ kura atradaſ leela ſwina kruhſe un daſchi kauſi, pagatawoti no tahta pat metala.

„Kaſ tad ſchê noteekâſ?“ juſtizrahtſ praſija, zeeſchi uſſkatidamſ ſtalto jaunekli, kaſ fehdeja blatam jaunajai, ſkaſſajai meitenei.

„Mehſ ſwinam deribaſ, Zehtab,“ kalejſ jautri atteiſza, ſmagi nolaiſdamſ ſawu plato roku uſ brahta plezu, tâ ka wahjais, neſpehzigaiſ wihrs ſaplaka. „Dê ir Dietrikiſ Bergers, manſ kreetnaiſ ſellis, kaſ man patlaban teiſza, ka winſch gribot manu Soſiju par feewu. Eſ ari ilgi neapdomajoſ; ſchinis gruhtajoſ un nemeerigajoſ laiſoſ jau neweens newaram buht droſchi it neweenu deenu. Soſija ir manſ weenigaiſ behrns un Dietrikiſ Bergers ir ihtaſ wihrs, kam winu waru meerigi uſtizet. Wini weens otu mihlê un ar to peeteek!“

Juſtizrahtſ bij nometees uſ kahta krehſla. Winſch peelika pee ſchau-rajâm luhpam ſawu ſpaneefſchu needreſ ſpeeka ſudraba pogu un domigi purinaja galwu.

„Tu buhtu warejſ atraſt ari labatu ſnotu, Tobijaſ,“ winſch ſazija; „Tu eſi bagatſ wihrs, un nauda paſaulê wiſpahrigi ſpehlê ſwarigato lom.“

„Ja, tâ tiſai Tu domâ,“ kalejſ ſmeedameeſ atteiſza, ſagrahbdamſ kruhſi, lai peepilditu kauſuſ. „Atrodâſ zilweſi, kaſ tiſai uſ ſaweem naudaſ maiſeem fehdedami juhtaſ laimigi; bet eſ pee tahtdeem nepeederu. Waj gribi kauſu aluſ?“

„Pateizoſ, eſ ar Zumſ kopâ newaru dſert, jo, waſſirdigi ſakot, ſchiſ deribaſ man nepatiht, un glaimot man negribetoſ. Preefſch kaleja ſetta ſchi meitene ir par labu —“

„Eſi klufu!“ Soſija ſazija, uſlikdama ſawu roku uſ mihlakâ plezu, jo Bergers par ſcheem wahrdeem bij ſapihziſ un gribeja uſleht no fehdekta. „Mumſ newajaga tehwbrahta laimeſ wehlejumu, un wina nepatiſſchana muhſ nelaimiguſ nedaris!“

Juſtizrahtſ to likâſ neeewehrojam, bet turpinaja:

„Ja Tu, Tobijaſ, gribeji gahtat par ſawa behrna nahtotni, tad preefſch tam bij zitadi un weenkahrſchaki lihſjekti. Eſ, buhdamſ Soſijaſ tehwbrahlis, buhtu winu nehmiſ pee ſewiſ; pee winâſ mantâſ wehlaſ wehl buhtu peenahkuſi klaht maneja, un tad wina waretu iſmeletteeſ wihru ſmalku jo ſmalku.“

„Pee Dewis eſ nekad nebuhtu gahjuſi!“ Soſija atteiſza purinadama galwu. „Un tapat ari Dew pateizoſ par Taweem ſmalkaſeem prezineekeem. Wehl naw wiſu deenu wakârſ; kaſ ſchodeen ſtahw augſtâ godâ, taſ jau rihtu warbuht nokritis it ſemu.“

„Waj Tu nu dſirdi?“ kalejſ ſazija, lepni atpaſak atſleedameeſ. Tawaſ ſainmeejibaſ wedajſ, kâ Tu daſchreiſ wehlejeeſ, manſ behrns nekad nebuhtu tapis. Un kâ domajamſ, tad Tu ari tiſ drihſ neweenâſ meiteneſ nedabuſi, kaſ pee Dewis gribetu eet; tahtai wajadſetu buht kahtai ſweſchaj, kaſ Dewis nepaſiſt.“

„Ro tas nosihmè?“ justizrahts eefleedsàs, un is wina satganajàm azim fchaubijàs dufmu fibeni. „Kas mani pasihst, tas sin, ka es efmu goda wihrs un eerebfets pilfonis.“

„Tas war ahtri grositees,“ wina brahlis turpinaja, plezus raustidams. „Tu fehj wisur nemeeru, kurp tik ween eij. Es Tew dodu labu padomu: taifees, ka Tu teezi projam no Altonas! Eij atpakat us Kopenhagenu, kur Tawi labee draugi miht, un ar to lai peeteek!“

„Tew gan paleek bail, atrastees tahda wihra tumumà, kas us fawu waldibu tur labas domas?“ justizrahts jobojàs. „Es pasihstu Tawus noflehpumus, Tobijas. Lihds fchim es Dewi arween aistahweju, kad Dewi nosfauza par kauschu dumpja zehlaju; bet fargees: Tu teezi nopeetni eewehrots un Kopenhagenà ar fawehrejuschamees nejkofjas.“

Kalejs bij falizis krusteem fawas rokas us kruhtim un nifni noluhkojàs us fawu brahli; tàpat ari fchis winà dufmigi noskattijàs un tikko fpehja fawalditees.

„Kad Tu nebuhtu mana tehwa dehls, tad Tu jau fen guletu ahrà us bruga,“ kalejs auksti fajija. „Kas mani apfuhds? Neleefchi un fpijoni, bet neweens godigs wihrs! Aisfargà pats fewi pret fawu launo firds apfimu, ja Tew wehl tahda naf ir; man Tawas aissardsibas waj aistahwefchanas naw wajadfigs.“

„Gan jau Tu kahdreif pehz tàs ilgofees,“ justizrahts atteiza, kas, isdfirdis fawa brahta draudus, bij peezehlees. „Schodeen Tu man rahdi durwis, kad es negribu ar Dewi puhst weenà ragà —“

„Nè, ne tapehz, bet tadeht, ka wehl reis efi atnahzis, fchè feht nemeeru! Un meera trauzetaju es sem fawa jumta nezeefchu!“

„Tu to noschelosfi, Tobijas —“

„Es to noscheloschu? Nekad! Kopsch es Dewi pasihstu, Tu man nekad neefi peerahbijis brahta mihlestibu. Tu arween biji lihdejs un lischkis, kas ruhpejàs tikai par fewi un otram nenowehleji ne fahls us maifes; es neka nesafudeju, kad man Dewis wairs nebuhs! Mehs fchè bijam tik preezigi un meerigi, te wajadseja Tew eekultees, lai isjauktu muhsu preekus; par to jau jadufmojas wislabatajam zilwekam.“

Ari Dietrikis bij peezehlees no fawa krehfla. Wina rokas fawillàs duhrès un peetes dsihflas peepampa.

„Satat tikai wehlreis, ka mans meistars un nahkamais feewas tehws ir dumpineeks un kauschu pawedejs, tad es aismirischu, ka Suhs esat manas bruhtes tehwa brahlis, un tad fargajat fawus kaulus!“ winsch draudedams eesfauzàs. „Neweens zilweks nedomà labaki no ziteem laudim, kà fchis kreetnais wihrs, kura preefchà katrs nonem zepuri; bet Suhs katrà weefnizà teekat faukti par isluhtu un —“

„Lai jau nu paleek, Dietriki,“ kalejs winu pahtrauza; „es jau weens pats ar winu waru tikt gataws, ja tas tikai wajadfige. Te Tu nu dsirbi, kà laudis par Dewi fpreefch,“ winsch turpinaja, fawam brahlim fekodams us fmehti; „tà wif par Dewi runà. Wehlreis Tew faku, ka Tu daritu labaki, ja Tu no fchejeenes aiseetu projam. Laudis fcho fulainu fainnee-

zibâ juhtas par daudj apfpeesti; manis deht Tu wari pafinot uf Kopenhagenu, ka es tà efmu fazijis!“

„Ja es to daritu, tad Tu zeetumâ noschehotu fawus wahrdus,“ justizrahts aſi atzirta.

„Pamehgini tikai; leež mani apzeetinat, tad Tu redsefi, ka laudis mani atſwabinâs no zeetuma, un tad es wairs negalwoju par Tawu dſihwibu. Ari Tu agraf nekâs zits nebiji, kâ tikai fulainis. Neisleezees tik leels; fulaina garſcha jau Tew wehl arween peemiht. Un kad man kahdreif waja-dsetu ar Tewi islihdſinatees, tad beſ ſchaubam atrastu daudj to, kas Tew mafjatu dſihwibu; un ar to nu peeteek!“

Justizrahts jau ſtahweja pee durwim. Wehlreif winſch atgreesâs pret fawu brahli, un uf wina bahlâs fejas bij redſams neiffakams eenais.

„Scho stundu es Tew wehl kahdreif atgahdinafchu,“ winſch ſobus greeſdams runaja, „Tew wjadâs mahzitees pafiht fulaini!“

„Es jau winu ilgi pafihstu!“ wina brahliſ fmejhâs. „Zeru, ka tagad man no wina buhs meers.“

Justizrahts uf tam neko neatteiza. Beſ fweizinaſchanas winſch dewâs projam. —

Peekufis un noruhpejees, Gefers nonahza fawâ dſihwofli. Kopâ ar fawu wezo fainneezi un kalpu winſch apdſihwoja fawu paſcha namu, kura pagrabâ atradâs wina wihna pahrdotawa. Dſihwojamâs iſtabas bij puſlihdſweentahſchi eerihkotas, mehbeles bij leelas un ſtipras. Uf tahdâm leetam Gefers nelika nekahda ſwara; nauda ar dſelſi apkaltâ lahde winam labati patika.

Dſihwojamâ iſtabâ winſch jau atrada uf galda wakarinâs. Pehz ehſchanas winſch peepildija wihna glahſi un iſtuſkchoja to weenâ wilzeenâ. Nais un duſmas wehl tagad maiſjâs pa wina galwu.

Preekſch gada laika winam bij bijuſi par fainneezi jauna un ſkaiſta kundſe; bet ta peepeſchi bij nomiruſi, un driht pehz winâs nahwes iſplatijâs walodas, ka wina neefot miruſi dabigâ nahwê. Schis walodas winam bij atnefuſchâs daſchâs nepatikſchanas, bet beidsot tâs ari apkluſa. Tomehr pehz tam negadijâs wairs neweena jauna fainneeze, kas buhtu gribejuſi eeſtahtees pee wina deeneſtâ.

Uf to bij aſtrahdijufchi ari wina brahliſ un ta meita, un tadeht winam tagad atkal par to wjadſeja puſkotees.

Patlaban wezâ kundſe winam peeteiza apteeki Gõrgu Zahrendorfu.

„Kahdas dariſchanas naſts laikâ Zuhs dſen pee manis?“ justizrahts praſija, pamoſdamees no fawâm tumſchajâm domam. „Un kâ Zuhs iſſtatatees? Zuhs eſat gulejuſchi uf eelas —“

„Es tikai wehletos, kaut Zuhs buhtu bijufchi manâ weetâ; tad Zuhs tagad gan nejokotu,“ Zahrendorfs ſapiktojees winu pahrttauza. „Kas man tagad to atlihdſinâs, ka mana weſeliba ir ſtipri zeetuſi?“

„Drihnifchſtigs jautajums! Peefeſchatees un paſtaſſiat, kâ Zums gahjis. Zums jau ſchodeen wjadſeja apfargat angli, kas uſturas „Kreewu weefnizâ.““

„Es to ari efmu darijis,“ apteekis apſeſhdamees ahtri atteiza; „bet lai

mani pikis parauj! Ja es to buhtu finajis, ka man tā išeš, tad ne par ko Zums nebuhu apfolijis, usņemtees iſluhka amatu. Pret wafaru wiņſch iſnaħza no weſnižas un eš winam ſeſoju liħdĵ Bilowa namam. Zaur ſeħtas wahrteem wiņſch negahja; aiſ nama ir kaħda ſħaura gatwe un tur ari atrodas kaħda eeeja — ſemi wahrti, kuruš tiffko war manit, kaħ tur eet garam.“

„Tā tad ſlepena eeeja!“ Geſers jautaja, jo wiņſch tika tagad ſaħla wairaf eewehrot apteeka wahrduš. „Eš to gribu apſkatiitees un riħtu patš par to pahrlēezinatees; ſħee putnini nedriħſt aiſlaiſtees projam, ligſdu gribam iſnemt. Bet nu ſtaħſtat taħta!“

„Eš paliku gaidot, kaħeħr wiņſch naħš atpaķat, bet wiņſch namā palika gandriħſ weſelu ſtundu. Tad eš winam atkaħ ſeſoju. Pa tam biĵ palģis tik tumsħš, ka pa pahriš ſoicem uš preekſħu wairš newareja ſaredſet; laiķam wiņſch buħš mani dſirdeģis eķam, jo peepesħi wiņſch apģreeģāš un dēwa man taħdu ſiteenu pa kruħtim, ka eš beš ſamanāš nokritu gar ſemi. Kaħ eš atkaħ atģeħdſoš, tad angliš jau biĵ paſudis. Tagad man neķas ĵiš neatliķāš, ka palikt ar meeru tā biģis, un eš ſleidſoš ſħurp pee Zums. Bet eš tik Zums waru apleeģinat, ka weħl peħģ tſħetpādſmit deenam ſajutiſħu ſaħpeš.“

„Paħ, Ķuħſu ſlawenaiš liķeeris Ķuħš aħtri iſdſeedināš,“ Geſers ſobojāš. „Waj ari weħl kaħdas ĵiķas perſonāš eegahja namā zaur ſlepenaģeem wahrteem?“

„Eš wairaf neweeņāš netiku redģeģis.“

„Ķan jau wiņi buħš biģuſħi ſapulģeģuſģeeš, kaħ angliš atnaħza. Ķitu-reiſ eķat ušmanigati, labaiš drauģš. Ja kaħdam griķ ſeķot, tad wajadģiģš eet klufu un par wiſām leetam newaģaģa ķaut ſewi pahrlēiģt. Zums waja-dģeģa iſwairitees no wiņa ſiteena un winam kruħtiš eetreekt ſħeķeģu.“

„Waj Ķuħš griķat, lai eš ari paleeku par ſleķawu?“ apteekiš ſħeķloģāš, weħl aiſween brauzidamš kruħtiš un turklaħt ſħķobidamš neķauķo ſeģu. „Par taħdu padomu pateiģoš; ari weħl neſinu, waj kaķteinam maſ pagah-dāſħu ſinamāš naħweš ſaħleš. Eš neeģmu neķaħdš noſaħķotaiģš!“

„Ķuħš to apfoliģāt,“ Geſers peemetinaja.

„Daudģ ko war apfolit; eš weħl neeģmu aiſmirģiš baiļeš, kaš man toreiš biģ ĵaiģģeeģħ, kaħ Ķuħſu ſainneezibāš wedeģa biģ nomiruſi.“

„Peeteek, peeteek!“ ĵuſtizraħtš winam baħrgi eķkrita walodā. „Ķau eģmu apniģis klaufitees ſħāš beħrniſħģiģāš walodāš. Ķuħſu baiķoſħanāš ir toti mulģiģa, jau toreiš eš Zums to tiku ſaģģiģis. Ķauniba neaiſſaģgā zllweķu no peepesħāš naħweš, it iħpaģħi no ſirdš ſlimibāš nē, ar ko ĵaunā ķundģe mira.“

„Laudis tā eħrmoti runaja —“

„Waj tad wiſš taiſniba, ko ķaudis ſaķa? Waj tad goda laupiſħanāš ſaħriģaģām meħlem ķatru reiģi ĵatiģ? Ari no Zums wiņi nerunā neķo labu, un mums wiķeem ir ſawi eēnaiķneeki, kaš tikaģ gluħn uš iſdewiģu briħdi, lai waretu mums ušbrukt. Un kaħdas dāķas Zums gar to, ko kaķteiņš dara ar naħweš ſaħlem? Turat ſawu apfoliģumu, to eš Zums peeķaķu; Bering-ſķieļdš neatſaħģ neſoditu neweeņu, kaš wiņi ſeķraħģi.“

„Tagad ir baiļiģ laiķi,“ Ķaħrendorģš ſtomiģāš, peeģeldameeš no ſeģdeķķa; „runā atkaħ par ķaru un břeģģmiģām ſlimibam —“

„Wezu bahbu pļahpafšanas!“ Gefers wīnu nelaipli pahrtrauza. „Mehs jau taisni gribam nowehrst karu: kamehr Marija Juliana waldis, tikmehr no kara naw ko domat. Un slihibas Zums tatschu loti patihkamas, jo no tam Zūhs waretu palikt par ihsti bagatu wihru.“

„Tas es ari wehletos buht,“ apteekis fuhrojās, „mani paradi mani loti spaida —“

„Un tee spaiditu Zūhs wehl wairak, kad Zums eenahktu prahā nepeepibit fawu apfolijumu, waj isplahpat muhsu noslehpumu,“ justizrahāts zeeta balsti runaja. „Neaismirstat, ka Zūhs ari man esat paradā.“

„Nē, nē, kā es to waretu aismirst?“ Zahrendorfs atteiza. „Bet tagad ar labu nakti! Man jasteidsas us mahjam, jadsēr tehja un tad jaleekas gultā.“

„Nelga tahds!“ Gefers noruhza, kad apteekis bij aishahjis. „Kapteinam taisniba: mums wajadsēs eeflodsit scho pļahpu, kad winšch buhs ispidbijis, ko no wina wehlaamees. Tad fashwehreschanās tomehr pastahw?“ winšch turpinaja, staigadoms pa istabu no weena gala us otro. „Schis anglis bij Zelle, pee padsihtās karaleenes, un winšch schē flepeni, naktis laikā apmeklē stalmeisteru fon Bilowu. No tam jadomā, ka fashwehreschanās pateesi pastahw. Dabi, kad tas mums jau sinams; tagad atleekas tikai jautajums: kā atrast zitus lihdsiwainigos? Tā tad mums jabuht usmanigeem! Warbuht, ka tahds no Bilowa apkalpotajiem ļaujas peefukulotees; tas buhtu deefgan leels panahkums.“

Winšch apstahjās, jo ahra bij dsirdami foli; drihs pehz tam istabā eenahza kapteins Beringskjelds.

„Kur ir Zahrendorfs?“ winšch prasija. „Es wīnu neatradu mahjās —“

„Winšch patlaban bij schē —“

„Waj winšch Zums ko wehstija par angli?“

„Ja,“ Gefers atteiza; „anglis wakarā pa kahdām pakafdurwtinam eegahjis barona fon Bilowa namā un tur uslawejees weselu stundu. Zitas personas Zahrendorfs naw redsejis; bet tagad wairs naw ko schaubitees, ka Bilowa nams ir fashwehrejuschos fapulzes weeta.“

„Tad wajaga ispostit scho ligšdu!“ kapteins nelaipli fazija.

„Pareeksch mums jadabun peerahbijumi!“

„Mehs wīnus dabuſim! Es patlaban nahku no „Kreewu weefnizas“. Naw ilgi, kad anglis aishuhtija us paslu fawu ſulaini. Es winam ſekoju un dabuju ſinat, ka lords riht agri aishelofshot us Dineburgu. Tas ir tikai rinkis us Zelli; waj Zūhs ari tā nedomajat?“

„Pareisi,“ justizrahāts jautri atbildeja. „Karaleenei jau japawehta, ko fashwehrejuschees schē nospreeduschī.“

„Un no Zelles anglis warbuht zelofshot us Londonu,“ kapteins papildinaja. „Bes angļu naudas fashwehreschanās naw domajama. Ari Kopenhagenā man tika fazits, ka Anglijas karalis esot fabeedrojees ar nemeera zehlejeem. Tapehz bes schaubam war fazit, ka lords tagad dofees us Londonu, lai tur waretu west ſarunas. Pee joda! ja winšch tur nonahk wesels, tad lai jupis mani parauj! Es winam rihtu pat ſetotu, ja mani no tam ne, aiskawetu diwi eemeſli. Pirmkahrt rihtu es ar Raſtenſkjelda jaunkundſi grihu

fwinet deribas, un otrahrt es zeru uf labaku lomu, kad nogaidu, kamehr anglis no karaleenes buhs dabujis wehstules. Tã tab zetã no Zelles uf Londonu man wajadfigs winam usbrukt.“

„Waj Zuhš domajat to isdarit weeni pašči?“ Gefers jautaja. „Winfč un wina fulainis jau ari wis nezelos beš eerotfcheem; pee tam ari kutfcheeris naw jaaismirsi.“

„Kad es trihs no šaweem draguneem nemu lihbs, tad jau peetiks, lai ar fcheem faswehrejufchamees drihs tiftu galã.“

„Kad Zums buhtu wehl wairak kausču, tad buhtu wehl droščaki!“

„Paš! Tšchetri pret trim!“ Kapteins atteiza. „Kutfcheeris buhs tif gudris, ka paliks glušči neutrals; ar otra diweem es weens pats tiftču gataws.“

„Bet tatfču wehl weens kaweklis Zums stahw zetã,“ Gefers brihdinadams fazija; „Zuhš atrodates wahzu semẽ. Tif daudsj salbatu danu uniformã — tas buhs par daudsj uskrihtofči.“

„Mehs nebuhsim gehrbuščees uniformãs, bet privatdrehbẽs, un fčhis drehbes Zums rihtu wajag pagahdat. Es zetofču pahргеhrbees par sirgu tirgotaju un draguni buhs mani kalpi. Nihtwakar mehš atnahšim fčhẽ pahргеhrbtees. Un pa nakti mehš jahšim projam; man jagahdã, ka es laikã nonahku Zelle, un lai waru dabut sinat, pa kuru zeku lords aisbrauks. Šchoreis winfč man nedrihšti isprukt; loms ir toti labs.“

„Labi, lihbs rihtwakaram es apgahdafču wifu, kas wajadfigs,“ justizrahts teiza, „un kamehr Zuhš buhfat projam, pa to laiku es eewehrofču Bilowa namu. Warbuht, ka tur atrodu kahdu fulaini, kas kaujas peekuklotees; tad es dabufču sinat wifu, kas mums wajadfigs. Nu, tad gan Kopenhagenã atdaritu azis, ja mehš wifam fchim notikumam nahktu uf pehdam. Šchahdã gadijumã Zuhš beš fčhaubam tiftu paaugstinati par palkawneeku —“

„Un Zuhš par kambarkungu! Bet tif tahlu mehš wehl neefam; nepahrofim wis lapšas ahdu, eekams lapša pate wehl naw muhfu lamatãs. Es nepeekrihtu domam, ka Zuhš Bilowa deenestneeku personalã meklejat pehž kahda nodeweja; tas tika waretu kaitet muhfu nodomam. Sa Zuhš nokluhstat uf neihtã, tad tas to pašno fawam kungam, un zaur to muhfu leeta teef tika apgruhtinata. Buhs labaki, ka Zuhš fčhẽ išturatees pawifam meerigi, kamehr es buhšču atpatak, lai faswehrejufchees no muhfu foleem neko nedabun sinat. Es zeru, ka lorda papiros atradišču wiku wahrduš; tad mums buhtu wifs, ko wehlamees!“

„Warbuht Zums ir taifniba,“ Gefers pehž ihšas apdomaščanãs fazija. „Sa Zums loms isdobas, tad mehš atradišim deefgan rakštitu peerahdijumu, un fchee der wairak nekã peerahdijumi, kuras pašneefšam mutes wahrdeem.“

Kapteins no wišna pudeles bij peepildijis weenu glahši. To winfč tagad istufščoja un tad peežehlãs.

„Es Zums par to galwoju, ka man fčhis loms isdofees,“ winfč zeribu pilns atteiza, „tikai gahdajat, ka mehš rihtu wifu atrodam gatawu, lai mums nebuhtu jakawejas. Tšchetrus weentahrfčhus uswalkus preekšč fpehž-

zigeem wihreem, labaki jau ehrtatus, nekà par fchauru. Gerotfchi mums pašcheem buhs lihdsi."

"Un Zahrendorfs?" justizrahts gluhnedams jautaja. "Waj lai winam ari wehl tagad gahdat nahwes sahles?"

"Wisadà finà. Mehš newaram sinat, kà fakis fkrej; ja weens lihdselkis neisdodas, tad waram fertees pee otra. Bet lai ari buhtu kà buhdams: Zahrendorfs japadara nekaitigs, tillihds mums wina wairs nebuhs wajadfigs. Schis zilweks par daudš pļahpà un winfch sin noslehpumus, kuras winfch wehlat waretu isplahpat."

"Es pilnigi peekrihtu Suhfu domam!" Gefers atteiza, fawu weefi pawadidams.

"Tà tad ar labu nakti un uš redsefchanos rihtwalar!"

Kapteins isgahja uš tumfcho eelu un pehz maf azumirkteem justizrahts winu wairs neredseja; preezigi fmihnedams winfch atgreesàs atpakał fawà dšihwolli.

Ja fchis loms isdewàs, tad ziti faswehrejuschees lihds ar wina brahli tika apzeatinati un tad winfch tam buhtu atreebees par til daudšreisigam neewaschanam.

(Turpmat wehl.)

Turgenewa dzejoli profà.

Atfahstijis Melperts no Melnejera.

I. R o s e.

Tas bija augusta pehdejàs deenàs. . . Rudens patlaban fahkàs.

Saule pašuda ais apwahrfehna. Bahr muhfu apgabalu patlaban bij pahrgahjis leetus negaifs, bet beš pehrtona.

Dahrsš pee mahjam kwehloja un garoja, gluschi pahrleets no wakara blahšmas uguns un leetus pludeem.

Wina fehdeja istabà pee galda un, dšitàs domàs nogrimuši, luhtojàs pa pusatwehrtajàm durwim laukà dahrsà.

Es sinaju, kas winas dwehfelè noteekas; es sinaju, ka wina pehz ihfas bet fahpigas zihnas fchajà azumirkli padewàs juhtam, kuras wina nefpehja wairs pahrweikt. Peeperfchi wina peezehlàs, isgahja ahtri dahrsà un pašuda.

Stunda pagahja. . . pagahja otra; wina nenahja atpakał. Es peezehlos, isgahju laukà un greesos uš alejas puši, pa kuru, kà es drofchi sinaju, ari wina bij gahjuši.

Wisapfahrt bija pilniga tumšiba; naktš bija peenahkuši. . . Te es pamaniju uš dahrsà zelina mitrajàm fmiltim kahdu apaku preefchmetu, kurfch pat tumšà fahrti mirdeja.

Es noleezos. Bija jauka, tilko usseedejuši rose. Preefch diwi siundam es to biju redsejis winai pee kruhtim.

Ar sinu es pazehlu dubtos nokritufcho puši un istabà eegahjis, to noliku uš galda, winas krehfla preefchà.

Beidšot wina atnahja atpakał. Weegleem foteem wina staigaja pa istabu un noschdàs pee galda.

Winas feja bij kluwufi bahlaka un ſchirgtaka; winas nolaištās azis maldižās pa ištabu.

Te wina pamanija roši. Wina panehma to rokā, apluškoja winas faburštās, dublainās lapas, luškojās pahri uš manim — un winas azis, kuras peepeſchi noštahjās apkahrt malditees, mirdseja ašaras.

„Par ko juhs raudat?“ es waizaju.

„Par ſčo roši. Redsat, kas no winas kluwis.“

Te man eekrita prahtā, teikt kaut ko dšidomigu.

„Zuſfu ašaras ſčos dublus atkal nomasgās,“ es ſaziju.

„Ašaras neka nenomasgā, winas til dedšina,“ wina atbildeja, greešās pee kamina un eemeta puķi dšeštočhās leefmās.

„Uguns fadedsina wehl labat nekā ašaras,“ wina pahrgalwigi iſfauzās un wehl aiš ašaram ſpihdofčhās daitās azis ſmaidija pahdroſchi un laimigi.

Es nopratu, ka ari wina bij fadedsinajuſi ſawas juhtas — ſawu mihleſtibu.

II. Kukainis.

Es ſapnoju: mehs ſehdejām ap diwidefmit zilweku plaščā ſahlē ar watejeem logeem.

Tur atradās ari ſeewas, behrni un ſirmgalwi . . . Walodas groſtjās ap kaħdu iſdeeniſčfigu preeſčmetu un balſu kņada jauzās zita zaur zitu.

Peepeſchi ar leelu troſkni eelidoja pa logu apmehtam trihs zollas garſč kūtainis . . . eelidinajās, lidoja pahri reiſas wiſapkhrt un nolaidās pee ſeenas.

Wiſč lihdsinajās muſčhai, waj lapſenei. Rumpis bij netihri bruħns; plakanee, negludee ſpahri bij taħdas paščas kraħſas, lihčās kaħjinas bij ſpalwainas, galwa leela un ſtuħraina kā ſpahrei; un ſchi galwa un kaħjinas bij gaiſchi ſarkanas, kā aſinainas.

Šchis ſawadais kūtainis tirinaja kaħjinas un nerimštoſchi groſija galwu, uš kreifo un labo puſi. Peepeſchi wiſč pazehlās no ſeenas, lidoja duħtdams pa ištabu — nolaidās atkal, un eefahka, no weetas nekustedamees, ſawu pretigo, nepatihkamo darboſčhanos.

Mums wiſeem wiſč ſažehla ihgnumu un bailes — ja pat ſčaufmas . . . Neweens no mums lihds ſchim wehl nebija redsejis tamlihdſigu radijumu, wiſi ſauza: „Dſeneet breeſmofli aħrā!“ — Wiſi wehzinaja, kā atgainadamees, notahlem ſawus kabatas laštatus . . . bet needroſčinajās tam tuwumā peeet . . . un kad kūtainis pazehlās ſpahrnos, tad wiſi negribot muča pee malas.

Til weens no muħfu pulka, kaħds jauns zilweks ar bahlu ſeju, uſluškoja muhs wiſus briħnedamees. Wiſč rauſtija plejus, ſmaidija un newareja nemas iſpraſt, kas mums notizees un kadeht mehs til iſtruħkuſčees. Wiſč neredſeja kūtaini, nedſirdeja wina ſpahrnū reebigo troſkni.

Peepeſchi, kā litās, kūtainis wimu ſtihwi uſluškoja, pazehlās ſpahrnos, peeglaudās wiſam zeeti pee galwas un eedſehla wiſam wiſs azim peerē.

Šauneklis leħni eestenejās un nomiris pakrita gar ſemi. Ščaufmigā muſča tuħlin aiſlidoja projam . . . Til tagad mehs nopratām, kas tas bij par weeſi.

- 4, 17, 16, 18, 19, 18, 16, 4 — bijis flawens Kreewijas generalis.
 1, 8, 2, 1, 8, 18, 6, 20, 1 — weza romeeſchu pilſehta.
 6, 18, 16, 1, 7, 1, 10, 3, 21, 13, 1 — ſala Ledus juhrā.
 9, 1, 16, 1, 8, 1, 22, 15, 5, 19, 5 — kalns Aſijā.
 3, 19, 5, 16, 1, 6, 3 — pilſehta Kaukaſijā.
 19, 3, 12, 1, 2, 3, 1, 21, 4 — wahrds iſ bibeles.
 4, 21, 17, 12, 1, 21, 4, 21, 17, 12, 1, 5, 6, 9, 3, 16, 3 — latw. ſakams wahrds.

Laſot wahrdu pirmos burtus no augſčas uſ apaſchu iſnahť kaħda Kreewijas Keiſara wahrds.

Sirdſinu miħklas uſminejums.

(Stat. uſd. 28. numurā).

Gan atvots pluſti iſ ſemes dſita klehpa,
 Un droſchi leħdamš aug un peenemāš
 Dihdſ pahrwehrſchās par diſchu, lepnu ſtraumi,
 Kaš ſpeħtu mana lepni welbamāš . . .
 Tā zeleeš, tautas gars iſ wiħru kruħtim,
 Tā ziħneeš, audſi, wairojeeš!
 Dihdſ tu, iſ ſintu tuħſtoſch kruħtim pluħšdamš
 Par ſtaltu ſtraumi pahrwehrteeš. —

Uſminejuſi: Lilija — Šħibeneekos.

Burtu rebuſu (ſtat. uſd. 28. num.) weħ uſminejuſchi: Pokaſu Andrejs — Bredenē; Diſchuru Kriſtjahnis — Lambarteeſchos; Aberbergu Šchanis — Gezawneekos; Sakkalnu Auguſti al. Lehrums — Pjatopolē (Nowg. gubernā); Ledinu Janis — Glejneekos.

Burtu miħklas uſminejums.

(St. uſd. 29. numurā.)

			f			
			f	a	s	
			r	u	d	ſ
				i		
			K	u	r	ſ
				e	m	e
			S	m	o	t
				e	n	ſ
			f	a	e	e
			r	a	g	u
				t	i	n
				a	s	
			L	a	m	a
				t	a	s
			I	e	e	n
				e		
			f	e	r	
			t			

Abos diagonalos iſnahť: Kā dſen, tā eet.

Uſminejuſchi: Lilija — Šħibeneekos; Kleinbergu Šchanis un Krausurbu Hermanis — Emburgas frogā; Dihdaku Jehkabs un Juris — Leel-Gezawā.

Доволено цензурою. Рига, 27 июля 1892.

Drutajis K. Reinbergs Jelgavā, Ratoķu ceļā Nr. 20.